Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►B ►M2 ДИРЕКТИВА (89/552/ЕИО) НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 3 октомври 1989 г.

за координирането на някои разпоредби, установени в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги) ◄

(ОВ L 298, 17.10.1989 г., стр. 23)

Изменена с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►M1	Директива 97/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 1997 година	L 202	60	30.7.1997
►M2	Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 година	L 332	27	18.12.2007

▼B

▼M2

ДИРЕКТИВА (89/552/ЕИО) НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 3 октомври 1989 г.

за координирането на някои разпоредби, установени в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги)

▼B

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност и по-специално член 57, параграф 2 и член 66 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ([1]),

в сътрудничество с Европейския парламент ([2]),

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ([3]),

като има предвид, че целите на Общността така, както са формулирани в Договора, включват създаването на все по-тесен съюз между народите на Европа, развитието на близки отношения между държавите, принадлежащи към Общността, осигуряването на икономически и социален прогрес на страните в Общността чрез общи действия за премахване на бариерите, които разделят Европа, насърчаване на постоянното подобряване условията на живот на народите в общността, както и гаранциите за запазване и укрепване на мира и свободата;

като има предвид, че Договорът предвижда създаването на общ пазар, който включва премахването, между държавите-членки, на пречките за свободно движение на услуги и изграждането на система, която да гарантира конкуренцията в общия пазар да не се нарушава;

като има предвид, че телевизионните програми, разпространявани през граници чрез различни технологии са един от начините за постигане целите на Общността; като има предвид, че трябва да бъдат приети мерки, така че да позволяват и да осигуряват прехода от национални пазари към общ пазар на производство и разпространение на програми, и да установяват условия за лоялна конкуренция без да накърняват ролята на обществения интерес в телевизионните програмни емисии;

като има предвид, че Съветът на Европа е приел Европейската конвенция за трангранична телевизия;

като има предвид, че Договорът предвижда издаването на директиви за координиране на разпоредби, които да улеснят започването на дейност като самонаети лица;

като има предвид, че телевизионното излъчване при нормални обстоятелства е услуга съгласно Договора;

като има предвид, че Договорът установява свободно движение на всички услуги, нормално предоставяни срещу заплащане, без изключения на основание тяхното културно или друго съдържание и без ограничения за гражданите на държавите-членки, установили се в страна от Общността освен тези, които се предвиждат за получателя на услугата;

([1]) ОВ C 179, 17.7.1986 г., стр. 4.
([2]) ОВ C 49, 22.2.1988 г., стр. 53 и ОВ C 158, 26.6.1989 г.
([3]) ОВ C 232, 31.8.1987 г., стр. 29.

▼B

като има предвид, че това право, приложено към телевизионното излъчване и разпространение, е също специфична проява на един по-общ принцип от правото на Общността, а именно свободата на изразяване, така, както е постановен член 10, параграф 1 на Конвенцията за защита на човешките права и основните свободи, която е ратифицирана от всички държави-членки; като има предвид, че поради това издаването на директиви относно телевизионното излъчване и разпространението на телевизионни програми трябва да осигури свободното им движение в светлината на споменатия член, като подлежат само на ограниченията в параграф 2 на същия член и в член 56, параграф 1 от Договора;

като има предвид, че законите, подзаконовите и административните мерки в държавите-членки относно дейността на телевизионните разпространители и кабелните оператори съдържат различия, някои от които могат да попречат на свободното движение на телевизионни програми в рамките на Общността и могат да накърнят конкуренцията в общия пазар;

като има предвид, че всякакви подобни ограничения на свободата да бъдат предавани телевизионни програмни емисии в рамките на Общността трябва според Договора да бъдат отменени;

като има предвид, че тази отмяна трябва да върви успоредно с координиране на приложимите закони; като има предвид, че това координиране трябва да бъде насочено към улесняване на извършването на съответната професионална дейност и по-общо - на свободното движение на информация и идеи в рамките на Общността;

като взе предвид, че, следователно, е необходимо и достатъчно всички телевизионни програми да бъдат съобразени със законите на държавата-членка, от която произлизат;

като има предвид, че настоящата директива установява минимума правила, необходими за гарантиране на правото на предаване при телевизионно излъчване; като има предвид, че, следователно, това не засяга отговорностите на държавите-членки по отношение на организацията (включително системите за лицензиране, административно оправомощаване или облагането с данъци), финансирането и съдържанието на програмите; като има предвид, че независимостта на културното развитие на държавите-членки и опазването разнообразието на културите в Общността остават незасегнати;

като има предвид, че в общия пазар е необходимо всички телевизионни програми, излъчвани от и предназначени за приемане в рамките на Общността и в частност тези, които са предназначени за друга държава-членка, да отговарят на законовите изисквания в държавата-членка, от която възникват, приложими към телевизионни програми, предназначени в същата държава-членка и на разпоредбите на настоящата директива;

като има предвид, че изискването държавата-членка, от която произлиза първоначалното излъчване, да се увери, че телевизионните програми са в съответствие с националното законодателство след координиране с настоящата директива, е достатъчно според правото на Общността, за да се осигури свободно движение на телевизионни програми без последващ контрол на същото основание в приемащата държава-членка; като има предвид, обаче, че в изключителни случаи и при особени условия приемащата държава-членка може временно да преустанови препредаването на телевизионни програми;

като има предвид, че е съществено държавите-членки да осигурят защита срещу всякакви действия, които могат да се окажат вредни за свободата на движение и търговия с телевизионни програми или които могат да спомогнат за заемането на монополно положение,

▼B

което би довело до ограничаване на плурализма и свободата на телевизионна информация и на информационния сектор като цяло;

като има предвид, че настоящата директива е ограничена конкретно до правилата на телевизионното излъчване и не нарушава съществуващите или бъдещите хармонизиращи актове на Общността и в частност е насочена към удовлетворяване на задължителните изисквания, отнасящи се до защитата на потребителите и почтената търговска практика и лоялната конкуренция;

като има предвид, че координирането е необходимо, за да се улесни производството на програми от страна на хора и предприятия, които са си поставили културна цел и са ѝ посветили своята дейност;

като има предвид, че минималните изисквания за европейска аудио-визуална продукция по отношение на всички публични или частни телевизионни програми в Общността са средство за подпомагане на производството, независимото производство и разпространението в горните отрасли и допълват други инструменти, които вече са или ще бъдат предложени със същата цел;

като има предвид, че, следователно, е необходимо да се развият пазари в държавите-членки с достатъчен обем на телевизионна продукция, така че необходимите инвестиции да се възвръщат не само чрез установяване на общи правила за отваряне на националните пазари, но също така, където е практически възможно и с подходящи средства, по-голямата част от телевизионните програми на всички държави-членки да се предвидят за европейски произведения; като има предвид, че за да бъде възможно наблюдение и контрол по прилагането на тези правила и реализацията на целите, държавите-членки ще представят в Комисията доклад за прилагането на съотношението, запазено в настоящата директива за европейски творби и независими произведения; като има предвид, че при изчисляването на този дял трябва да се вземе под внимание специфичното положение в Гърция и Португалия; като има предвид, че Комисията е задължена да информира другите държави-членки за тези доклади и да добави, където е необходимо, становище, което в частност да отчита напредъка спрямо предходните години, частта от първи телевизионни емисии в програмите, специфичното положение на новите излъчващи оператори и особената ситуацията в страните с нисък аудио-визуален производствен потенциал или езиковите области с ограничен брой хора;

като има предвид, че за тези цели трябва да се дефинира „Европейски произведения“ без да се засяга възможността на държавите-членки да формулират по-детайлна дефиниция за телевизионните разпространители под тяхната юрисдикция, съгласно член 3, параграф 1, в съответствие с правото на Общността и като се отчитат целите на настоящата директива;

като има предвид, че е важно да се търсят подходящи инструменти и процедури в съответствие с правото на Общността, за да се насърчи изпълнението на тези цели, с оглед приемането на подходящи мерки за окуражаване на дейността и развитието на европейска аудио-визуална продукция и разпространение, най-вече в страни с малък производствен потенциал или езиковите области с ограничен брой хора;

като има предвид, че националните схеми за развитие на европейските произведения могат да се прилагат дотолкова, доколкото отговарят на правото на Общността;

като има предвид, че предоставянето при възможност на определена част от телевизионните емисии за самостоятелни произведения, които са създадени от продуценти, които не зависят от излъчващата телевизионна организация, ще стимулира нови източници на телевизионно производство и, в частност, създа-

▼B

ването на малки и средни предприятия; като има предвид, че това ще разкрие нови възможности и нови пазари за реализация на творчески талант за заетост за професионалисти в областта на културата; като има предвид, че дефиницията на понятието „независим продуцент“ от страна на държавите-членки трябва да вземе под внимание и тази цел като се отдели специално внимание на дребните и средните продуценти и се създадат възможности за финансово участие от страна на ко-продуцентските поделения на телевизионните организации;

като има предвид, че държавите-членки е необходимо да приемат мерки, които да гарантират определен период време между първото показване на едно произведение на екрана и първото показване по телевизията;

като има предвид, че за провеждането на активна политика в подкрепа на един специфичен език държавите-членки са свободни да създават по-подробни или по-строги правила, в частност въз основа на езикови критерии, при условие че тези правила са в съответствие с правото на Общността и, в частност, не са приложими към препредаването на телевизионни програмни емисии, излъчвани от други държави-членки;

като има предвид, че за да се гарантира пълна и подходяща защита на интересите на потребителите като телевизионни зрители е важно телевизионната реклама да подлежи на известен минимален брой правила и стандарти и държавите-членки трябва да запазят правото си да въвеждат по-подробни или по-строги правила и при известни обстоятелства да поставят различни условия спрямо излъчващите оператори под тяхна юрисдикция;

като има предвид, че държавите-членки, в съответствие с правото на Общността и по отношение на телевизионните емисии, предназначени изключително за национално излъчване, които не могат да бъдат приемани пряко или непряко в една или повече държави-членки, трябва да имат възможност да формулират различни условия за разполагането на рекламите и различни ограничения за обема на рекламите с цел развитие на дадени телевизионни програми;

като има предвид, че е необходимо да се забрани напълно рекламирането по телевизията на цигари и други тютюневи изделия, включително непреките форми на реклама, които, макар и да не споменават пряко тютюневото изделие, се стремят да заобиколят забраните относно рекламирането, като използват търговски марки, символи или други отличителни белези на тютюневи изделия или на предприятия, чиято известна или основна дейност включва производството или продажбата на такива изделия;

като има предвид, че е също необходимо да бъде забранена рекламата по телевизията на медицински продукти и лечение, които са достъпни само по предписание в държавата-членка, в чиято юрисдикция е излъчващия оператор, и да бъдат въведени строги критерии по отношение на рекламата по телевизията на алкохолни продукти;

като има предвид, че трябва да се създадат подходящите правила с оглед нарастващото значение на спонсорството при финансирането на програмите;

като има предвид още, че е необходимо да се приемат правила за защита на физическото, умственото и нравственото развитие на непълнолетните в програмите и в рекламите по телевизията;

като има предвид, че, въпреки че излъчващите оператори са нормално задължени да осигуряват вярно представяне на фактите и събитията в програмите, е важно те да поемат конкретни задължения по отношение на правото на отговор или аналогично удовлетворение така че всяко лице, чиито законни интереси са засегнати от някакво твърдение по време на излъчването на теле-

▼B

визионната програма, да може ефективно да упражни тези свои права,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

Определения

▼M2

Член 1

За целите на настоящата директива:

а) „аудиовизуална медийна услуга“ означава:

— услуга, така както е определена в членове 49 и 50 от Договора, която е в рамките на редакционната отговорност на доставчик на медийни услуги и чиято основна цел е предоставянето на предавания за информиране, забавление или образоване на широката общественост чрез електронни комуникационни мрежи по смисъла на член 2, буква а) от Директива 2002/21/ЕО. Такава аудиовизуална медийна услуга е или телевизионно излъчване, според определението в буква д) от настоящия член, или аудиовизуални медийни услуги по заявка, според определението в буква ж) от настоящия член;

и/или

— аудиовизуални търговски съобщения;

б) „предаване“ означава поредица от движещи се образи със или без звук, която представлява обособена част от програмна схема или каталог, утвърден от доставчик на медийни услуги и чиято форма е сравнима с формата и съдържанието на телевизионно излъчване. Примери за предавания са пълнометражни филми, спортни събития, комедийни сериали, документални филми, детски предавания и телевизионен театър;

в) „редакционна отговорност“ означава упражняването на ефективен контрол както върху избора на предавания, така и върху тяхната организация, както в хронологичен ред при телевизионни излъчвания, така и в каталог при аудиовизуални медийни услуги по заявка. Редакционната отговорност не включва непременно юридическа отговорност съобразно националното законодателство по отношение на съдържанието на предоставената услуга;

г) „доставчик на медийна услуга“ означава физическото или юридическото лице, което носи редакционна отговорност за избора на аудиовизуалното съдържание на аудиовизуалната медийна услуга и определя начина, по който тя е организирана;

д) „телевизионно излъчване“ (т.е. линейна аудиовизуална медийна услуга) означава аудиовизуална медийна услуга, предоставена от доставчик на медийни услуги за едновременно гледане на предавания въз основата на програмна схема;

е) „телевизионен оператор“ означава доставчик на медийни услуги за телевизионни излъчвания;

ж) „аудиовизуална медийна услуга по заявка“ (т.е. нелинейна аудиовизуална медийна услуга) означава аудиовизуална медийна услуга, предоставена от доставчик на медийни услуги за гледане на предавания в избран от потребителя момент по негова лична заявка въз основа на каталог на предавания, подбрани от доставчика на медийни услуги;

▼M2

з) „аудиовизуално търговско съобщение“ означава образи със или без звук, които са предназначени да рекламират, пряко или непряко, стоки, услуги или имидж на физическо или юридическо лице, извършващо стопанска дейност. Такива образи придружават или се включват в дадено предаване срещу заплащане или подобно възнаграждение, или с цел осигуряване на самореклама. Формите на аудиовизуалното търговско съобщение включват, *inter alia*, телевизионна реклама, спонсорство, телевизионно пазаруване и позициониране на продукти;

и) „телевизионна реклама“ означава всяка форма на съобщение, излъчено срещу заплащане или подобно възнаграждение, или излъчено с цел осигуряване на самореклама на публично или частно предприятие, или на физическо лице във връзка с търговия, стопанска дейност, занаят или професия, имащо за цел да се популяризира доставянето на стоки и услуги, включително недвижима собственост, или на права и задължения, срещу заплащане;

й) „скрито аудиовизуално търговско съобщение“ означава представянето с думи или картина на стоки, услуги, наименование, търговска марка или дейности на производител на стоки или доставчик на услуги в предавания, когато с това представяне доставчикът на медийни услуги цели осигуряването на реклама и то би могло да подведе обществеността по отношение на своята същност. Подобно представяне се смята за преднамерено, особено ако е направено срещу възнаграждение или подобно заплащане;

к) „спонсорство“ означава принос от публично или частно предприятие или от физическо лице, което не се занимава с доставката на аудиовизуални медийни услуги или с производството на аудиовизуални произведения, към финансирането на аудиовизуални медийни услуги или предавания с оглед рекламиране на неговото име, търговска марка, имидж, дейност или на неговите продукти;

л) „телевизионно пазаруване“ означава всяка директна оферта към обществеността, излъчена с цел предоставянето на стоки или услуги, включително недвижима собственост, права и задължения, срещу заплащане;

м) „позициониране на продукт“ означава всяка форма на аудиовизуално търговско съобщение, което представлява включване или споменаване на продукт, услуга или тяхната търговска марка, с цел показването им в рамките на предаване срещу заплащане или подобно възнаграждение;

н) i) „Европейски произведения“ са:

— произведения с произход от държави-членки,

— произведения с произход от европейски трети държави, които са страни по Европейската конвенция за трансгранична телевизия на Съвета на Европа и които отговарят на условията от подточка ii),

— произведения, които са копродуцирани в рамките на свързани с аудиовизуалния сектор споразумения, сключени между Общността и трети държави и отговарящи на условията, определени във всяко едно от тези споразумения.

— Прилагането на разпоредбите на второто и третото тире по-горе зависи от това дали произведенията с произход от държави-членки не са предмет на дискриминационни мерки в съответните трети държави;

ii) Произведенията, посочени в първото и второто тире от подточка i) са произведения, създадени главно от автори и

▼M2

работници, пребиваващи в една или повече от държавите, посочени в първото и второто тире от подточка i), при условие че отговарят на едно от следните три условия:

— да са създадени от един или повече продуценти, установени в една или повече от тези държави, или

— създаването на произведенията да се наблюдава и фактически контролира от един или повече продуценти, установени в една или повече от посочените държави, или

— копродуцентите от тези държави да имат основен принос в поемането на разходите на цялата съвместна продукция и последната да не се контролира от един или повече продуценти, установени извън тези държави;

iii) Произведения, които не са европейски произведения по смисъла на подточка i), но които са произведени в рамките на двустранни копродуцентски договори, сключени между държави-членки и трети страни, се смятат за европейски произведения, при условие че копродуцентите от Общността поемат преобладаващата част от общите разходи на продукцията и че продукцията не се контролира от един или повече продуценти, установени извън територията на държавите-членки.

▼B

ГЛАВА II

Общи разпоредби

▼M2

Член 2

1. Всяка държава-членка гарантира, че всички аудиовизуални медийни услуги, предоставяни от доставчици на аудиовизуални медийни услуги под нейна юрисдикция, спазват правото, приложимо към аудиовизуалните медийни услуги, предназначени за обществеността в тази държава-членка.

2. За целите на настоящата директива доставчици на медийни услуги под юрисдикцията на държава-членка са доставчиците:

а) установени в тази държава-членка в съответствие с параграф 3; или

б) към които се прилага параграф 4.

3. По смисъла на настоящата директива, доставчик на медийни услуги се счита за установен в дадена държава-членка в следните случаи:

а) седалището на доставчика на медийни услуги е в тази държава-членка и редакционните решения за аудиовизуалните медийни услуги се вземат в тази държава-членка;

б) ако седалището на доставчик на медийни услуги е в една държава-членка, но редакционните решения за аудиовизуалните медийни услуги се вземат в друга държава-членка, той се смята за установен в държавата-членка, където оперира значителна част от работната сила, заета в извършването на дейността по предоставяне на аудиовизуалните медийни услуги; ако значителна част от работната сила, заета с извършването на дейността по предоставяне на аудиовизуалните медийни услуги, оперира във всяка една от тези държави-членки, доставчикът на медийни услуги се счита установен в държавата-членка, където е седалището му; ако значителна част от работната сила, заета в извършването на дейността по предоставяне на аудиовизуалните медийни услуги, оперира

▼M2

извън която и да е от тези държави-членки, доставчикът на медийни услуги се счита установен в държавата-членка, където първоначално е започнал своята дейност в съответствие с правото на въпросната държава-членка, при условие че поддържа стабилна и ефективна връзка с икономиката на въпросната държава-членка;

в) ако седалището на доставчик на медийни услуги е в дадена държава-членка, но решенията за аудиовизуалните медийни услуги се вземат в трета държава или обратно, той се смята за установен във въпросната държава-членка, при условие че значителна част от работната сила, заета в извършването на дейността по предоставяне на аудиовизуални медийни услуги, оперира в тази държава-членка.

4. За доставчици на медийни услуги, по отношение на които не се прилагат разпоредбите на параграф 3, се смята, че са под юрисдикцията на дадена държава-членка в следните случаи:

а) те използват сателитна връзка, намираща се в тази държава-членка;

б) въпреки че не използват сателитна връзка, намираща се в тази държава-членка, те използват сателитен капацитет, принадлежащ на въпросната държава-членка;

5. Ако въпросът за това коя държава-членка има юрисдикция не може да бъде решен в съответствие с параграфи 3 и 4, компетентната държава-членка е тази, в която доставчикът на медийни услуги е установен по смисъла на членове 43—48 от Договора.

6. Настоящата директива не се прилага по отношение на аудиовизуални медийни услуги, които са предназначени изключително за приемане в трети страни и които не се приемат чрез стандартно потребителско оборудване пряко или косвено от обществеността в една или повече държави-членки.

▼M1

Член 2а

▼M2

1. Държавите-членки гарантират свобода на приемането и не ограничават препредаването на тяхна територия на аудиовизуални медийни услуги от други държави-членки на основания, които попадат в областите, координирани от настоящата директива.

2. По отношение на телевизионното излъчване държавите-членки могат временно да се ползват от дерогация от параграф 1, ако са изпълнени следните условия:

а) телевизионно излъчване, идващо от друга държава-членка, открито, сериозно и тежко нарушава член 22, параграфи 1 или 2 и/или член 3, буква б);

▼M1

б) през предшестващите 12 месеца телевизионният оператор е нарушил разпоредбата/ите, посочена/и в буква а), най-малко в два предишни случая;

в) съответната държава-членка е уведомила писмено телевизионния оператор и Комисията за твърдените нарушения и за мерките, които възнамерява да предприеме, ако подобно нарушение възникне отново;

г) консултациите с излъчващата държава-членка и Комисията не са довели до приемливо уреждане в рамките на 15 дни от уведомлението, предвидено в буква в), а твърдяното нарушение продължава.

Комисията в срок от два месеца след уведомяването за взетите мерки от държавата-членка, взема решение относно това дали

▼M1

мерките са съвместими с правото на Общността. Ако тя реши, че не са, от държавата-членка ще се изисква спешно да прекрати съответните мерки.

3. Параграф 2 се прилага без това да засяга прилагането на всяка процедура, правно средство или санкция за съответните нарушения в държавата-членка, която има компетентност спрямо съответните телевизионни оператори.

▼M2

4. По отношение на аудиовизуалните медийни услуги по заявка държавите-членки могат да вземат мерки за дерогация от параграф 1 за определена услуга, ако са изпълнени следните условия:

а) мерките са:

i) необходими по някоя от следните причини:

— обществен ред, по-специално предотвратяване, разследване, разкриване и съдебно преследване на престъпления, включително защита на непълнолетните и борбата срещу подбуждането към омраза въз основа на раса, пол, религия или националност и накърняване на човешкото достойнство на отделни лица,

— опазване на общественото здраве,

— обществена сигурност, включително гарантиране на националната сигурност и отбрана,

— защита на потребителите, включително инвеститорите;

ii) предприети срещу определена аудиовизуална медийна услуга по заявка, която накърнява посочените в подточка i) цели или може сериозно и тежко да накърни тези цели;

iii) пропорционални на тези цели;

б) преди да се предприемат посочените мерки и без да се нарушават съдебните процедури, включително предварителните процесуални действия, извършвани в рамките на следствието, държавата-членка е:

— помолила държавата-членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на услугата, да предприеме мерки и последната не е предприела такива или предприетите са били недостатъчни,

— нотифицирала Комисията и държавата-членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на услугата, за намерението си да предприеме такива мерки.

5. Държавите-членки могат при спешност да дерогират условията, предвидени в параграф 4, буква б). В такива случаи мерките се съобщават в най-кратък срок на Комисията и на държавата-членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на услугата, като се изтъкват причините, поради които държавата-членка счита, че случаят е спешен.

6. Без да се засяга възможността държавата-членка да предприеме мерките, предвидени в параграфи 4 и 5, Комисията проучва съвместимостта на съобщените мерки със законодателството на Общността в най-кратки срокове. Когато тя заключи, че съответните мерки са несъвместими с правото на Общността, Комисията се обръща с молба към съответната държава-членка да се въздържа от предприемането на предложените мерки или спешно да спре прилагането им.

Член 3

1. Държавите-членки запазват свободата си да изискват от доставчиците на медийни услуги под тяхна юрисдикция да

▼M2

спазват по-подробни или по-строги правила в областите, координирани от настоящата директива, при условие че тези правила са в съответствие с общностното право.

2. В случаите, когато дадена държава-членка:

а) е упражнила свободата си по силата на параграф 1 да приеме по-подробни или по-строги правила от общ обществен интерес; и

б) прецени, че оператор под юрисдикцията на друга държава-членка предоставя телевизионно излъчване, изцяло или предимно насочено към нейната територия,

тя може да установи контакт с държавата-членка, която има юрисдикция над него, с оглед постигането на взаимно удовлетворяващо решение на всички поставени въпроси. При получаването на обоснована молба от първата държава-членка притежаващата юрисдикция държава-членка изисква от телевизионния оператор да спазва въпросните правила от обществен интерес. Притежаващата юрисдикция държава-членка уведомява другата държава-членка за резултатите, получени след отправяне на искането, в двумесечен срок. Всяка от двете държави-членки може да покани контактния комитет, създаден по силата на член 23а, да разгледа случая.

3. Когато първата държава-членка прецени, че:

а) резултатите, постигнати чрез прилагането на параграф 2, не са удовлетворителни; както и

б) въпросният телевизионен оператор се е установил в притежаващата юрисдикция държава-членка, за да избегне по-строгите правила в областите, координирани от настоящата директива, които биха били приложими спрямо него при установяване в първата държава-членка,

тя може да приеме съответните мерки срещу въпросния телевизионен оператор.

Такива мерки са обективно необходими, прилагат се по недискриминационен начин и са пропорционални на преследваните от тях цели.

4. Дадена държава-членка може да предприеме мерки в съответствие с параграф 3 само ако са изпълнени следните условия:

а) тя е уведомила Комисията и държавата-членка, в която се е установил телевизионният оператор, за намерението си да предприеме такива мерки, като посочи мотивите, на които се основава нейната преценка, и

б) Комисията е решила, че мерките са съвместими с общностното право и, по-специално, че преценката на държавата-членка, предприемаща тези мерки по силата на параграфи 2 и 3, е добре обоснована.

5. Комисията решава в тримесечен срок след нотификацията по параграф 4, буква а). Ако Комисията реши, че мерките са несъвместими с общностното право, въпросната държава-членка се въздържа от предприемането на предложените мерки.

6. Държавите-членки гарантират с подходящи средства, в рамките на тяхното законодателство, че доставчиците на медийни услуги под тяхната юрисдикция ефективно се придържат към разпоредбите на настоящата директива.

7. Държавите-членки насърчават режими на съвместно и/или саморегулиране на национално ниво в координираните от настоящата директива области, доколкото техните правни системи позволяват това. Тези режими като цяло са приемливи за основните заинтересовани страни в съответните държави-членки и предвиждат ефективно привеждане в изпълнение.

▼**M2**

8. Директива 2000/31/ЕО се прилага, освен ако настоящата директива не предвижда друго. В случай на конфликт между разпоредба на Директива 2000/31/ЕО и разпоредба на настоящата директива, превес имат разпоредбите на настоящата директива, освен ако тя не предвижда друго.

ГЛАВА IIa

Разпоредби, приложими към всички аудиовизуални медийни услуги

Член 3а

Държавите-членки гарантират, че доставчиците на аудиовизуални медийни услуги под тяхна юрисдикция осигуряват лесен, директен и постоянен достъп на получателите на услугата най-малко до следната информация:

а) името на доставчика на медийната услуга;

б) географския адрес, на който доставчикът на медийни услуги е установен;

в) данни за доставчика на медийни услуги, включително адреса на електронната му поща или сайта му в интернет, които позволяват установяване на бърз, пряк и ефективен контакт с него;

г) когато е уместно, компетентните регулаторни или надзорни органи.

Член 3б

Държавите-членки гарантират по подходящ начин, че аудиовизуалните медийни услуги, осигурени от доставчици на медийни услуги под тяхна юрисдикция, не съдържат никакво подбуждане към ненавист, основана на раса, пол, религия или националност.

Член 3в

Държавите-членки следва да насърчават доставчиците на медийни услуги под тяхна юрисдикция да гарантират, че техните услуги постепенно стават достъпни за хората с увредено зрение или слух.

Член 3г

Държавите-членки гарантират, че доставчиците на медийни услуги под тяхна юрисдикция не разпространяват кинематографични произведения извън периодите, договорени с титулярите на правата.

Член 3д

1. Държавите-членки гарантират, че аудиовизуалните търговски съобщения, предоставяни от доставчици под тяхна юрисдикция, отговарят на следните изисквания:

а) аудиовизуалните търговски съобщения трябва лесно да се разпознават като такива. Скритите аудиовизуални търговски съобщения са забранени;

б) аудиовизуалните търговски съобщения не трябва да използват техники, действащи на подсъзнанието;

в) аудиовизуалните търговски съобщения не трябва да:

▼M2

i) засягат уважението към човешкото достойнство;

ii) включват или насърчават каквито и да е прояви на дискриминация, основана на пол, раса или етнически произход, националност, религия или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация;

iii) насърчават поведение, което накърнява здравето или безопасността;

iv) насърчават поведение, което сериозно засяга опазването на околната среда;

г) забраняват се всички форми на аудиовизуални търговски съобщения за цигари и други тютюневи изделия;

д) аудиовизуалните търговски съобщения за алкохолни напитки не трябва да бъдат насочени специално към непълнолетните лица и не могат да насърчават прекомерната употреба на такива напитки;

е) забраняват се аудиовизуалните търговски съобщения за лекарствени продукти или медицинско лечение, които се предоставят само по лекарско предписание в държавата-членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги;

ж) аудиовизуалните търговски съобщения не трябва да причиняват физическа или морална вреда на непълнолетните лица. Следователно те не убеждават пряко непълнолетните лица да закупят или вземат под наем продукт или услуга, използвайки тяхната неопитност или доверчивост, не ги насърчават пряко да убедят родителите си или други лица да закупят рекламираните стоки или услуги, не злоупотребяват със специалното доверие, което непълнолетните лица имат в своите родители, учители или други лица, и не показват безпричинно непълнолетни в опасни ситуации.

2. Държавите-членки и Комисията насърчават доставчиците на медийни услуги да изготвят етичен кодекс по отношение на неподходящите аудиовизуални търговски съобщения, придружаващи или включени в детски предавания, за храни и напитки, съдържащи хранителни съставки и вещества с хранителен или физиологичен ефект, по-специално съдържащи мазнини, трансмастни киселини, сол/натрий и захар, чийто прекомерен прием в хранителния режим не е препоръчителен.

Член 3е

1. Спонсорираните аудиовизуални медийни услуги или предавания отговарят на следните изисквания:

а) тяхното съдържание, а при телевизионното излъчване — тяхната програмна схема, при никакви обстоятелства не могат да бъдат повлияни по начин, засягащ отговорността и редакторската независимост на доставчика на медийни услуги;

б) те не насърчават пряко закупуването или наемането на стоки или услуги, по-специално като рекламират изрично въпросните стоки или услуги;

в) зрителите са ясно информирани за съществуването на споразумение за спонсорство. Спонсорираните предавания ясно се разпознават като такива по името, логото и/или друг знак на спонсора, като споменаване на неговия(те) продукт(и) или услуга(и) или техен отличителен знак по подходящ начин в началото, по време на и/или в края на предаванията.

2. Аудиовизуалните медийни услуги или предавания не могат да бъдат спонсорирани от предприятия, чиято основна дейност е

▼M2

производството или продажбата на цигари и други тютюневи изделия.

3. При спонсорирането на аудиовизуални медийни услуги или предавания от предприятия, чиито дейности включват производството или продажбата на лекарствени продукти и медицинско лечение, може да се рекламира името или образа на предприятието, но не може да се рекламират конкретни лекарствени продукти или медицинско лечение, които се предоставят само по лекарско предписание в държавата-членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги.

4. Не могат да бъдат спонсорирани новини и предавания за текущи събития. Държавите-членки могат да решат да забранят показването на логото на спонсор при излъчване на детски предавания, документални филми и религиозни предавания.

Член 3ж

1. Позиционирането на продукти се забранява.

2. Чрез дерогация от параграф 1 позиционирането на продукти е допустимо, освен ако дадена държава-членка не реши друго, при:

— кинематографични произведения, филми и сериали, създадени за аудиовизуални медийни услуги, спортни и забавни предавания; или

— случаи, когато няма извършено плащане, а само доставка на определени безплатни стоки или услуги, като рекламни предмети и награди, с оглед включването им в дадено предаване.

Дерогацията, предвидена в първото тире, не се прилага към детски предавания.

Предаванията, включващи позициониране на продукти, отговарят най-малко на всички посочени по-долу изисквания:

а) тяхното съдържание, а при телевизионното излъчване, тяхната програмна схема, при никакви обстоятелства не могат да бъдат повлияни по начин, засягащ отговорността и редакционната независимост на доставчика на медийни услуги;

б) те не насърчават пряко закупуването или наемането на стоки или услуги, по-специално като рекламират изрично въпросните стоки или услуги;

в) те не изтъкват неоправдано съответния продукт;

г) зрителите са ясно информирани за съществуването на позициониране на продукти. Предавания, включващи позициониране на продукти, съдържат съответната идентификация в началото и в края на предаването, както и при подновяването на предаването след рекламна пауза, за да се избегне евентуално объркване от страна на зрителя.

По изключение държавите-членки могат да решат да премахнат изискванията, предвидени в буква г), при условие че въпросното предаване не е произведено, нито е поръчано от самия доставчик на медийни услуги или от свързано с него дружество.

3. Във всички случаи предаванията не включват позициониране на:

— тютюневи изделия или цигари, или позициониране на продукти на предприятия, чиято основна дейност е производството или продажбата на цигари и други тютюневи изделия; или

— конкретни лекарствени продукти или медицинско лечение, които се предоставят само по лекарско предписание в

▼M2

държавата-членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги.

4. Разпоредбите на параграфи 1, 2 и 3 се прилагат само към предавания, създадени след 19 декември 2009 г.

ГЛАВА IIб

Разпоредби, приложими само към аудиовизуалните медийни услуги по заявка

Член 3з

Държавите-членки вземат съответните мерки за гарантиране, че аудиовизуалните медийни услуги по заявка, предоставяни от доставчици на медийни услуги под тяхна юрисдикция, които могат сериозно да увредят физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетни лица, се предоставят само по начин, гарантиращ, че непълнолетните лица обичайно няма да чуят или видят такива аудиовизуални медийни услуги по заявка.

Член 3и

1. Държавите-членки гарантират, че аудиовизуалните медийни услуги по заявка, предоставяни от доставчици на медийни услуги под тяхна юрисдикция, насърчават създаването и достъпа до европейски произведения, когато това е осъществимо и с подходящи средства. Такова насърчаване би могло, *inter alia*, да бъде свързано с финансовия принос на тези услуги към създаването и придобиването на права по отношение на европейски произведения или към дела и/или рекламата на европейските произведения в програмния каталог, предлаган в рамките на аудиовизуалната медийна услуга.

2. Държавите-членки докладват на Комисията не по-късно от 19 декември 2011 г. и на всеки четири години след това относно изпълнението на параграф 1.

3. Въз основа на предоставената от държавите-членки информация и на независимо проучване Комисията докладва пред Европейския парламент и пред Съвета относно прилагането на параграф 1, като взема предвид пазарните и технологични новости и целта за културно многообразие.

ГЛАВА IIв

Разпоредби относно изключителните права и кратките новинарски репортажи при телевизионно излъчване

Член 3й

1. Всяка държава-членка може да вземе мерки съобразно правото на Общността, за да гарантира, че телевизионните оператори, които са под нейна юрисдикция, не излъчват по силата на изключително основание събития, които държавата-членка счита, че са от голямо значение за обществото, по такъв начин, че да лишат значителна част от обществеността в тази държава-членка от възможността да проследи тези събития посредством предаване на живо или на запис по безплатна телевизия. Ако това стане, съответната държава-членка съставя списък от определени събития, национални или не, които тя прецени, че са от голямо значение за обществото. Тя извършва това по ясен и прозрачен начин, в подходящ и реалистичен срок. Като извършва това, съответната държава-членка определя също дали тези събития следва да се предават изцяло или отчасти чрез отразяване на живо, или когато е необходимо или подходящо

▼M2

поради обективни причини от обществен интерес, изцяло или отчасти чрез предаване на запис.

2. Държавите-членки незабавно уведомяват Комисията за всички предприети мерки или мерки, които ще бъдат взети, съгласно параграф 1. В срок от три месеца от нотификацията Комисията проверява дали тези мерки са съвместими с правото на Общността и ги съобщава на другите държави-членки. Тя иска становището на контактния комитет, създаден съгласно член 23а. Тя незабавно публикува предприетите мерки в *Официален вестник на Европейския съюз* и, поне веднъж годишно, консолидирания списък на мерките, предприети от държавите-членки.

3. Държавите-членки гарантират, с подходящи средства в рамките на тяхното законодателство, че телевизионните оператори под тяхна юрисдикция не упражняват изключителни права, закупени от тези телевизионни оператори след датата на публикуване на настоящата директива, по такъв начин, че значителна част от обществеността в друга държава-членка да бъде лишена от възможност да проследи събития, които са определени от тази друга държава-членка съгласно параграфи 1 и 2, изцяло или отчасти чрез предаване на живо или, когато е необходимо или подходящо поради обективни причини от обществен интерес, изцяло или отчасти чрез предаване на запис по безплатна телевизия, както е определено от тази друга държава-членка съгласно параграф 1.

Член 3к

1. Държавите-членки гарантират, че за целите на кратките новинарски репортажи всеки телевизионен оператор, установен в Общността, има достъп на справедлива, разумна и недискриминационна основа до събития, които са от значителен обществен интерес и се предават по силата на изключително основание от телевизионен оператор под тяхна юрисдикция.

2. Съответно, ако друг оператор, установен в същата държава-членка като искащия достъп оператор, е придобил изключителни права върху събитието от значителен обществен интерес, достъп се иска от въпросния оператор.

3. Държавите-членки гарантират сигурността на такъв достъп, като позволяват на телевизионните оператори свободно да избират кратки откъси от сигнала на излъчващия оператор, като същите са най-малко задължени да посочат източника си, освен ако това е невъзможно по практически причини.

4. Като алтернатива на параграф 3 държава-членка може да въведе равностойна система за достъп на справедлива, приемлива и недискриминационна основа с други средства.

5. Кратки откъси се използват единствено за общи новинарски предавания и могат да бъдат използвани в аудиовизуални медийни услуги по заявка само ако същото предаване се предлага на запис от същия доставчик на медийни услуги.

6. Без да се засягат параграфи 1–5 по-горе, държавите-членки гарантират, в съответствие с техните правни системи и практики, че са определени редът и условията относно осигуряването на такива кратки откъси, и по-специално всякакви споразумения за компенсация, максималната продължителност на кратките откъси и времевите ограничения относно излъчването им. Когато се предвижда компенсация, тя не надхвърля преките допълнителни разходи за осигуряването на достъп.

▼B

ГЛАВА III

Насърчаване разпространението и производството на телевизионни програми

Член 4

1. Държавите-членки осигуряват, където това е практически възможно и посредством подходящи средства, запазването от страна на излъчващите оператори на по-голямата част от програмното време за европейски произведения ►M2 ———— ◄ с изключение на времето, предназначено за новини, спортни състезания, игри, реклама ►M1 услуги за телетекст и телевизионен пазар ◄. Като има предвид отговорностите на излъчващия оператор пред обществеността в областта на информацията, образованието, културата и развлеченията, това съотношение следва да бъде постигнато постепенно, въз основа на подходящи критерии.

2. Когато съотношението, посочено в параграф 1, не може да бъде постигнато, то не може да бъде по-ниско от средното за 1988 г. в съответната държава-членка.

По отношение на Гърция и Португалия 1988 г. се заменя с 1990 г.

3. От 3 октомври 1991 г. държавите-членки представят на всеки две години доклад пред комисията относно прилагането на настоящия член и член 5.

В частност, този доклад съдържа статистическо изложение на достигнатото съотношение, споменато в този член и в член 5 за всяка телевизионна програма, която се излъчва под юрисдикцията на съответната държава-членка, причините, които във всеки отделен случай са довели до неспазване на съотношението и мерките, които са предприети и предвидени в тази насока.

Комисията осведомява другите държави-членки и Европейския парламент за докладите, които, където е необходимо, са придружени със становище. Комисията осигурява прилагането на този член и член 5 в съответствие с разпоредбите на Договора. Комисията може в своето становище да отбележи напредъка спрямо предишни години, дела на първите телевизионни емисии в програмите, особеното положение на новите излъчващи оператори и специфичното положение в страни с ниско аудиовизуално производство и с езикови области с ограничен брой хора.

4. Съветът прави преглед на прилагането на този член въз основа на доклад на Комисията, придружен от подходящи предложения за ревизия не по-късно от края на петата година след приемането на директивата.

За тази цел докладът на Комисията взема предвид развитието на общия пазар и на международната обстановка на базата на информация, предоставена от държавите-членки в параграф 3.

Член 5

Когато това е практически възможно и чрез подходящи средства държавите-членки осигуряват запазването от страна на излъчващите оператори на поне 10 % от програмното време с изключение на времето, посветено на новини, спортни състезания, игри, реклама ►M1 услуги за телетекст и телевизионен пазар ◄, или алтернативно, по усмотрение на държавите-членки, на поне 10 % от техния програмен бюджет за европейски произведения, създадени от независими продуценти. Като се отчитат задълженията на излъчващите оператори към тяхната зрителска аудитория в областта на информацията, образованието, културата и развлеченията, това съотношение трябва да бъде постигнато

▼B

постепенно въз основа на подходящи критерии; то трябва да бъде постигнато като се отделят средства за достатъчно количество нови произведения, т.е. произведения, които се разпространяват не по-късно от 5 години след тяхното създаване.

▼M2

_____

▼M1

_____

Член 9

Настоящата глава не се прилага по отношение на телевизионни предавания, които са предназначени за местната аудитория и не представляват част от дадена национална мрежа.

▼B

ГЛАВА IV

▼M2

Телевизионна реклама и телевизионно пазаруване

Член 10

1. Телевизионната реклама и телевизионното пазаруване са лесно разпознаваеми и се различават от редакционното съдържание. Без да се засяга използването на нови рекламни техники, телевизионната реклама и телевизионното пазаруване са ясно отделени от другите части на предаването чрез визуални и/или звукови и/или пространствени средства.

2. Единични рекламни спотове и спотове за телевизионно пазаруване, освен при излъчването на спортни събития, следва да са изключение.

Член 11

1. Държавите-членки гарантират, че когато телевизионната реклама и телевизионното пазаруване са разположени по време на предаванията, не се нарушават целостта на предаванията, предвид естествените интервали, продължителността и естеството им, и правата на носителите на права.

2. Излъчването на филми, създадени за телевизията (с изключение на отделни серии, сериали и документални филми), кинематографични произведения и новинарски предавания може да бъде прекъснато от телевизионна реклама и/или телевизионно пазаруване по веднъж за всеки период от най-малко 30 минути. Излъчването на детски предавания може да бъде прекъснато от спот за реклама и/или телевизионно пазаруване по веднъж за всеки период от най-малко 30 минути, при условие че определената продължителност на предаването е по-голяма от 30 минути. Телевизионна реклама или телевизионно пазаруване не могат да бъдат включени при излъчване на религиозна служба.

_____

▼B

Член 14

▼M2

_____

▼M1

2. Забранява се телевизионният пазар на медицински продукти, които са предмет на разрешително за пускане на пазара по смисъла

▼M1

на Директива 65/65/ЕИО на Съвета от 26 януари 1965 г. за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до медицински продукти [1], както и телевизионния пазар на медицинско лечение.

▼B

Член 15

▼M1

Телевизионната реклама и телевизионният пазар за алкохолни напитки са в съответствие със следните критерии:

▼B

а) тя не може да бъде насочена конкретно към непълнолетни лица или, в частност, да представя непълнолетни лица, употребяващи тези напитки;

б) тя не прави връзка между употребата на алкохол и по-високи физически постижения или управлението на автомобил;

в) тя не създава впечатлението, че употребата на алкохол допринася за социален или сексуален успех;

г) тя не съдържа твърдения, че алкохолът има терапевтични качества или че има стимулиращ и успокояващ ефект, или, че може да решава лични конфликти;

д) тя не насърчава прекалената употреба на алкохолни напитки или представя въздържанието или умереността в отрицателна светлина;

е) тя не подчертава, че високото алкохолно съдържание е положително качество на напитките.

▼M2

Член 18

1. Делът на телевизионните рекламни спотове и спотовете за телевизионно пазаруване в даден едночасов период не надхвърля 20 %.

2. Параграф 1 не се прилага за съобщения, направени от телевизионния оператор във връзка с неговите собствени предавания и допълнителни продукти, пряко свързани с тези предавания, съобщения относно спонсорството или позиционирането на продукти.

Член 18а

Прозорците за телевизионно пазаруване са ясно разпознаваеми като такива чрез визуални и звукови средства и са с минимална непрекъсваема продължителност от петнадесет минути.

Член 19

Разпоредбите на настоящата директива се прилагат *mutatis mutandis* за телевизионни канали, посветени изключително на реклама и телевизионно пазаруване, както и за телевизионни канали, посветени изключително на самореклама. Глава III, както и членове 11 и 18 не се прилагат за тези канали.

---

[1] ОВ 22, 9.2.1965 г., стр. 369. Директива, последно изменена с Директива 93/39/ЕИО (ОВ L 214, 24.8.1993 г., стр. 22).

▼M2

Член 20

Без да се засяга член 3, държавите-членки могат, като съблюдават надлежно правото на Общността, да определят условия, различни от тези по член 11, параграф 2 и член 18, по отношение на телевизионни излъчвания, които са предназначени единствено за националната територия и които не могат да бъдат приемани пряко или косвено от обществеността в една или повече други държави-членки.

▼M1

▼B

ГЛАВА V

▼M2

Защита на непълнолетните лица при телевизионно излъчване

▼M1

Член 22

1. Държавите-членки вземат подходящи мерки, за да гарантират, че предаванията на телевизионните оператори, които се под тяхна юрисдикция, не включват програми, които биха могли сериозно да увредят физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните, в частност програми, съдържащи порнография или неоправдано насилие.

2. Мерките, предвидени в параграф 1, се разпростират също върху други програми, които биха могли да увредят физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетни, освен ако е гарантирано, чрез избор на времето на предаването или чрез друга техническа мярка, че непълнолетни, които попадат в обсега на излъчването, обикновено няма да чуят или видят такива предавания.

3. Освен това, когато такива програми се излъчват в некодиран вид, държавите-членки гарантират, че те се предшестват от звуково предупреждение или се идентифицират с визуален знак през цялото време.

▼M2

▼B

ГЛАВА VI

▼M2

Право на отговор при телевизионно излъчване

▼B

Член 23

▼M1

1. Без да се засягат други разпоредби, приети от държавите-членки, в областта на гражданското, административното или наказателното право, всяко физическо или юридическо лице, независимо от националността, чиито законни права, в частност репутацията и доброто му име, са били засегнати от твърдение, основаващо се на неверни факти в телевизионно предаване, трябва да има право на отговор или на еквивалентни мерки. Държавите-членки гарантират, че ефективното упражняване на правото на отговор или на еквивалентни мерки не е възпрепятствано от необосновани изисквания или условия. Отговорът се излъчва в приемлив срок, последващ конкретното искане и във време и по начин, подходящи за предаването, за което се отнася искането.

▼B

2. Правото на отговор или равностойните средства за правна защита се отнасят за всички излъчващи оператори, които се намират под юрисдикцията на всяка държава-членка.

3. Държавите-членки предприемат необходимото, за да въведат правото на отговор или равностойните средства за правна защита и да определят реда за тяхното упражняване. В частност, те осигуряват достатъчен период от време и такъв ред, че правото на отговор или равностойните средства за правна защита да могат да бъдат упражнявани по подходящ начин от физически или юридически лица с местожителство в други държави-членки.

4. Молбата за упражняване правото на отговор или на равностойните средства за правна защита може да бъде отхвърлена, ако подобен отговор е неоправдан съгласно условията в параграф 1, ако би включил наказателен акт, ако би направил предаващия оператор обект на търсене на гражданска отговорност или ако би нарушил правилата на общественото приличие.

5. Предвиждат се процедури, които да уреждат реда, по който споровете относно упражняването правото на отговор или равностойните средства за правна защита могат да бъдат разглеждани пред съда.

▼M1

ГЛАВА VIa

Контактен комитет

Член 23а

1. Под егидата на Комисията се създава Контактен комитет. Той се състои от представители на компетентните органи на държавите-членки. Председателства се от представител на Комисията и заседава или по негова инициатива или по искане чрез делегиране от дадена държава-членка.

2. Задачите на този комитет са:

а) да улесни ефективното прилагане на настоящата директива посредством редовни консултации по всички практически проблеми, произтичащи от нейното прилагане, и по-специално от прилагането на член 2, както и по всички въпроси, за които обменът на мнения се смята за полезен;

б) да дава по собствена инициатива становища или по искане на Комисията относно прилагането от държавите-членки на разпоредбите на настоящата директива;

в) да бъде форум за обмен на мнения по всички въпроси, които следва да се разглеждат в докладите, които държавите-членки трябва да представят по силата на член 4, параграф 3, отнасящи се до методологията им, до срока на независимото проучване, посочено в член 25а, до оценката на офертите за това и до самото проучване;

г) да обсъжда резултатите от редовните консултации, които Комисията води с представителите на организациите на радио- и телевизионни оператори, продуценти, потребители, производители, доставчици на услуги и синдикати, и творческата общност;

▼M2

д) да улеснява обмена на информация между държавите-членки и Комисията относно положението и развитието на регулаторните дейности, аудиовизуалните медийни услуги, като се взема предвид аудиовизуалната политика на Общността, както и съответното развитие в техническата област;

▼M1

е) да проучи всяко развитие, настъпило в сектора, по което обменът на мнения изглежда полезен.

▼M2

ГЛАВА VIб

Сътрудничество между регулаторните органи на държавите-членки

Член 23б

Държавите-членки вземат подходящи мерки, за да си предоставят едни на други и на Комисията информацията, необходима за прилагане на разпоредбите на настоящата директива, и по-специално членове 2, 2а и 3 от нея, посредством своите независими регулаторни органи.

▼B

ГЛАВА VII

Заключителни разпоредби

Член 24

В области, които настоящата директива не координира, правата и задълженията на държавите-членки, установени чрез съществуващите конвенции по въпросите на телекомуникациите или излъчването остават незасегнати.

▼M2

Член 26

Не по-късно от 19 декември 2011 г. и на всеки две години след това Комисията предоставя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад относно прилагането на настоящата директива и, ако е необходимо, прави допълнителни предложения за адаптирането ѝ към развитието в областта на аудиовизуалните медийни услуги, по-специално в светлината на последните технологични новости, конкурентоспособността в сектора и нивата на медийна грамотност във всички държави-членки.

Този доклад също така анализира въпроса за телевизионните реклами, придружаващи детски предавания, и по-специално дали съдържащите се в настоящата директива количествени и качествени правила са предвидили необходимата степен на защита.

▼B

Член 27

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.